t. n.

ZORYLE

Revistă de Muzică și Literatură

No 6 - Martie 1924

Cluj.

Condusă de A. S. Gaia -

Redactori: Aurelian Borșianu, Marius Popi și S. [illegible]

Cupr insul:

Murmur de izvor.

Noaptea-și trece umbra lină
Peste arini 'ntunecoși
Și răsare luna plină,
Razele-i frumos se 'nclină
Peste munții răcoroși.

Izvorul frumos răsună
Tot în murmur cadențat,
Crengile de brad cunună
Se 'ndoiesc în voie bună
Peste valul înălțat.

Murmurul trecând la vale
Printre stânci și cotituri,
Intâlnește flori în cale,
Cânturi mândre de cavale
Și cărări cu sărituri.

Noaptea-i lină, totul tace,
Frunza mișcă 'ncetișor,
Toate sunt acum în pace,
Chiar și brazilor le place
Să adie lin, ușor....

Pavel Moldovan
cl. VII - Turda.

Din Turda:

In 8 Martie a. c. a avut loc la Turda festivalul și petrecerea bine reușită, aranjată [illegible] liceului „R. Ferdinand".

In legătură cu acest festival am putea spune multe lucruri frumoase, relevând activitatea culturală extrașcolară a elevilor dela liceul „Regele Ferdinand" și zelul cu care unii inimoși profesori își fac datoria de apostoli ai culturii.

In lipsă de spațiu ne mărginim a menționa pe aceia, cari cu ocazia festivalului aranjat, au meritat mai mult aplauzele frenetice ale publicului. Piesa, aleasă potrivit pentru publicului, a găsit buni interpretori în tinerii actori diletanți: Dl. Maior cl. VIII, a reușit să ne dea un excelent „Funcționar dela domenii." Nu mai amintim succesul și aplauzele binemeritate de potrivita pereche: Dl. și D-na Cocârțău (Dl. Romanescu cl. V și D-ra O. Hertzeg cl. VIII) și frumoasa funcționară de birou D-șoara Las[illegible]ky. Iar D-șoara I. Feurdean în rolul Dnei Somnoiu, a dat dovadă de un real talent în arta de a preda. Poetul Plaimuc precum și Dl. Ritter cu întreg personalul acestei au fost bine interpretați. Succesul material, reprezentat prin suma [illegible] lei, va îmbogăți amidem [illegible] liceului. Un asistent.

» Din trecutul scump «

Bojdeuca lui Ion Creangă.

Muzică şi Artă populară.

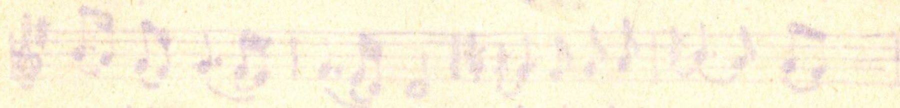
Câte păsărele'n codru...*)

Doină din Ardeal

culeasă de Aurelian Borgianu.

Câte păsărele'n codru
Toate cântă mai la modru;
Toate cină şi s'alină,
Numai eu n'am ce cina
Nici cu ce mă alina.
Căci mi-e cuibul lângă drum
Pe o crenguţă de alun.

Câţi drumari călătoresc
Cuibul mi-l zburătuesc.
Atunci m'am mâniat
Şi cuibul mi l-am mutat
Tocma'n vârfu' muntelui
În cetina bradului
Unde-i greu voinicului
Şi ciudă drumarului.

*) Publicată întâia dată în revista muzic. „Izvoraşul" An III. No 9-12 (Ianuarie-Febr. 1922) N. a.

Versuri

Ultimul atac la Mărăşti

Plânge Putna... plânge Prutul plâng şi munţii de durere
Când privesc la floarea ţării că se 'neacă şi tot piere.
Plânge chiar şi trecătorul când priveşte atâtea oase
Bombele se sparg prin aer şi tot cântă furioase

Iar răniţii rupţi în două, strigă toţi cu glasul rece
Nu-i fost dat pământul nostru şi pe-aicea nu se trece!
Negura de fum i 'neacă iară ei cu arma 'n mână
Se fac zid să nu-i mai treacă, oastea crudă şi păgână

S'a încetat orice flaşnetă şi s'aude-un strigăt lung
Să luptăm la baionetă, România nu-i sub jug
Cât vom fi cu spada 'n mână, să luptăm cu bărbăţie
Bătută oastea română, nu vrem astăzi să mai fie

Duşmanii fug şi se retrag având totul în spate.
Românii după dânşii trag cu tunurile 'n vale.

. . . .

. . . .

Se deşteapt' acum Mărăştii, iar Oituzul nu mai geme.
Ungurii ne dau Ardealul să de stat nu mai e vreme.
Se deşteapt' acum şi morţii să 'ntărească cu sfinţire
Visul mare de altă dată care a spus mereu „unire".

Eroii toţi strigă 'ntr' un glas prin Mărăşti din morminte
„Nimica nu ne-a mai rămas, decât să stăpânim [illegible]"
Să vie Cloşca şi Crişan cu toţii vrem şi consimţim
Să vie şi Mihăiu, căci el a spus să ne unim

Mai strigă încă odată 'n cor de acuma nu mai suferim
Ardealul nu este al lor şi noi pe veci vom fi uniţi

[illegible]
[illegible]

-Zorile-

Fragment din lucrarea
„V. Grigorescu și impresionismul"

de Trifon Victor
1923-

„Impressionismus ist nicht eine Richtung sondern eine Weltanschauung"
(Liebermann)

„La fin est la délectation"
(Poussin)

„Grigorescu a eternizat sub cel mai frumos aspect România veacului nostru"
(Tzigara-S.)

Oare de ce când contemplăm în întregime imaginea personalității lui Grigorescu — a acelui mare poet cu drept cuvânt, falnic monument care în veci va mândri neamul românesc — nu ne putem lămuri ca și în fața unui ce nou deosebit? De ce ale lui frumoase imnuri și poeme de slavă se reazămă în sufletul nostru cu graiul lor misterios, nu numai cu acele minunate meșteșugiri ale culorilor lui, însuflețind realitatea, deci cu impresiile vii pe care le dobândim prin operile sale, ci mai mult chiar, cu sentimente mai adânci nu numai a realității exterioare, ci izvorâte din felul de a gândi, de a simți, de a fi a unui neam întreg, deci izvorâte din o parte veșnică a firii omenești, ba chiar «en l'intuition de cette conexité entre l'Homme et l'infini»? (F. Gevaert) De ce operile marelui Grigorescu, cari ne prezintă atâta tinerețe, vitejie, seninătate și înălțătoare imnuri de slăvire a țăranului, plaiului și neamului nostru, nu sunt pentru noi numai opere cu merit artistic necontestat (dezrobirea de hieratismul bizantin, împământenirea unei necunoscute, adevărate și sublime picturi originale românești ș.a.) ci și izvoare pentru desăvârșitoarea înălțare sufletească a neamului întreg românesc?

„Zorile"

Iată încă se rezumă personalitatea, genialitatea unui om de geniu deci lui Grigorescu. Genialitatea unui Grigorescu deci, nu constă numai din impresiile înfiripate în sufletul lui în urma contactului vieții, și existenții unui lucru cu senzațiile proprii ci și în urma contactului a acelor fibre ale sensibilității, cugetării, intuiției lui cu organismul transcendental a lumii, a infinitului.

Și așa și este căci ceace constitue obiectul genialității deci germenul ei îndepărtat este chiar aceasă identitate originală între om și natură (Goethe) ori arta atunci își are sensul, principiul fundamental într'o extremă sensibilitate a unei afinități, a unei iubiri, a unei imitații în nonsensul cel mai absolut (Sergi). Nu este această desfășurare, această corelațiune între om și infinit, între om și divinitate chiar baza religiozității. Tolstoi spunea că este sensul cel mai absolut al vieții. Arta deci trebue să fie o religie ba chiar sensul vieții. Și ceace nu trebue să lipsească în artă este plasticitatea (armonia formelor, liniilor) și expresia (sensul sufletesc). Infinitul, universul, natura, și-au găsit expresia supremă în combinarea culorilor, a sunetelor, a liniilor. Dar pe deasupra se ridică expresia deosebită și desăvârșită a fiecărei națiuni prin concepțiile deosebite și geniale ale fiecărei sensibilități, ale fiecărui om de geniu. (Baudelaire) Iată deci secretul originalității, genialității lui Grigorescu.

Grigorescu, gloria în veci frumoasă a neamului românesc și prin măiestria talentului, artei lui universal, a dat expresia desăvârșită a neamului său.

Deci „L'art n'a point pour cause première une action personnelle. Il est l'oeuvre des agglomérations, des milieux, des siècles; il est le résumé de toutes les aspirations humaines, l'évocation du passé et la révélation de l'inconnu." (Fierens-Gevaert)

Cugetări de Alexander Pope

I. Ordinea este prima lege a cerului.

II. Onoarea și rușinea nu sunt condiționate, împlinește-ți bine datoria: acolo stă toată onoarea.

(Tradus de [illegible]

Cronica veselă – Ghicitori

Talharul la închisoare.

— (Gânditor). Ce mai dreptate?! Domnii fură [illegible] toată ziua și se plimbă liber, iar eu n'am furat decât un [illegible]

Ițig și Ștrim filozofează la plimbare.

Ștrim: „Ce e și viața omului, bridărle! Se naște, [illegible], moare și apoi... ce vei main tatăli!... chit [illegible] rase!....

Ițig: Ien spune brider Ștrim, nu cumva ai [illegible]?

Un tânăr se prezintă cu o scrisoare de recomandație directorului unei bănci. Directorul citește: „E un tânăr foarte de treabă chiar și [illegible] rectorul închisorii [illegible]

Profilele unor mari oameni. Cine-s?...

Frițan

Dezlegarea ghicitorilor din nr. 4-5:

[illegible] – [illegible] – [illegible] – [illegible] – [illegible] ... E. Kant – [illegible] – [illegible] – [illegible]

-Zorile- Anul I. - No. 6 (Martie 192[illegible])
Cluj - Calea regele Ferdinand 83 -

„Gheorghe Coșbuc"

Societatea elevilor Internatului liceului „Gheorghe Barițiu"-Cluj
condusă de d-l A. S. Goia prof.

Emil Lemeni preș. Aurelian Borșianu vice-preș. Petru Moldovan secr.
Eugen Popu casier. Al. Deparca contr.

Secții:

„Zorile"

revistă de muzică și literatură
cond. A. S. Goia - Red: Aurelian Borșianu
Mariu Pop - S. Cupcea
Abonament: 1 an - 30 Lei; ½ an 15 Lei -

Biblioteca

840 volume
deschisă Duminecă la ora 11 - 1.
bibliotecar: Marius Pop
v.-bibl. O. Elecheș

„Steaua"

[illegible]
[illegible] elevi.

[illegible]

[illegible]
librari: Al. Popa - R. Negru. -

„Sănătatea"

secț. de gimnast (sist. Müller) cond. V. Nicola
subsecții de foot-ball și oina.

[illegible]

Orchestră secț.
[illegible] pentru [illegible]

Biblioteca populară „ZORILE"

Au apărut:
No. 1. Colinde - de A. Borșianu - M. Pop - (epuizat)
No. 2. Duine. caet I - de A. Borșianu - 3 Lei
vor apare:
caet II - III - IV.
No. 3. Jocuri naționale rom. - caet 1 - 4 - și altele.

Domniei-Sale
Domnului

21. Sion Gheorghe
Internat.

în